

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2020 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — OC κ.λπ., Adusbef, Federconsumatori, PB κ.λπ., QA κ.λπ. κατά Banca d'Italia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Υπόθεση C-686/18) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Παραδεκτό – Άρθρα 63 επ. ΣΛΕΕ – Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων – Άρθρα 107 επ. ΣΛΕΕ – Κρατικές ενισχύσεις – Άρθρα 16 και 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Επιχειρηματική ελευθερία – Δικαίωμα της ιδιοκτησίας – Κανονισμός (ΕΕ) 575/2013 – Απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για τα πιστωτικά ιδρύματα και τις επιχειρήσεις επενδύσεων – Άρθρο 29 – Κανονισμός (ΕΕ) 1024/2013 – Άρθρο 6, παράγραφος 4 – Προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων – Ειδικά καθήκοντα τα οποία έχουν ανατεθεί στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) – Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 241/2014 – Ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για ιδρύματα – Εθνική νομοθεσία η οποία θέτει ανώτατο όριο ενεργητικού για τις λαϊκές τράπεζες που έχουν συσταθεί υπό τη μορφή συνεταιριστικών εταιριών και επιτρέπει τον περιορισμό του δικαιώματος των αποχωρούντων εταίρων σε εξόφληση των μετοχών τους]

(2020/C 297/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

OC κ.λπ., Adusbef, Federconsumatori, PB κ.λπ., QA κ.λπ.

κατά

Banca d'Italia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

παρισταμένων των: Banca Popolare di Sondrio ScpA, Veneto Banca ScpA, Banco Popolare — Società Cooperativa, Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons), Banco BPM SpA, Unione di Banche Italiane — Ubi Banca SpA, Banca Popolare di Milano, Amber Capital Italia SGR SpA, RZ κ.λπ., Amber Capital UK LLP, Unione di Banche Italiane — Ubi Banca ScpA, Banca Popolare di Vicenza ScpA, Banca Popolare dell'Etruria e del Lazio SC

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 29 του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, το άρθρο 10 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 241/2014 της Επιτροπής, της 7ης Ιανουαρίου 2014, για τη συμπλήρωση του κανονισμού 575/2013 όσον αφορά τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για ιδρύματα, καθώς και τα άρθρα 16 και 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε ρύθμιση κράτους μέλους η οποία απαγορεύει στις εγκατεστημένες στο έδαφος του λαϊκές τράπεζες να αρνούνται την εξόφληση μέσω ιδίων κεφαλαίων, πλην όμως επιτρέπει στις τράπεζες αυτές να αναβάλλουν, για απεριόριστο χρονικό διάστημα, την εξόφληση του μεριδίου του αποχωρούντος εταίρου και να περιορίζουν το προς εξόφληση ποσό εν όλω ή εν μέρει, υπό την προϋπόθεση ότι οι περιορισμοί της εξοφλήσεως που αποφασίζονται στο πλαίσιο ασκήσεως της δυνατότητας αυτής δεν βαίνουν πέραν του αναγκαίου μέτρου, με βάση την προληπτική κατάσταση των οικείων τραπεζών, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα κεφαλαιακά μέσα που εκδίδουν οι εν λόγω τράπεζες είναι αποδεκτά ως μέσα κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των στοιχείων τα οποία διαλαμβάνονται στο άρθρο 10, παράγραφος 3, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 241/2014, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.
- 2) Τα άρθρα 63 επ. ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε ρύθμιση κράτους μέλους η οποία προβλέπει ανώτατο όριο ενεργητικού για την άσκηση τραπεζικών δραστηριοτήτων από λαϊκές τράπεζες εγκατεστημένες στο έδαφος του κράτους μέλους και συσταθείσες υπό τη μορφή συνεταιριστικών εταιριών περιορισμένης ευθύνης με μετοχές, πέραν του οποίου οι τράπεζες αυτές υποχρεούνται να μετατραπούν σε ανώνυμες εταιρίες, να μειώσουν το ενεργητικό τους κατά τρόπο ώστε να μην υπερβαίνει το εν λόγω ανώτατο όριο ή να τεθούν σε εκκαθάριση, υπό την προϋπόθεση ότι η ρύθμιση αυτή είναι κατάλληλη να διασφαλίσει την επίτευξη των σκοπών γενικού συμφέροντος που επιδιώκει και δεν βαίνει πέραν του αναγκαίου για την επίτευξη των σκοπών αυτών μέτρου, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

⁽¹⁾ ΕΕ C 35 της 28.1.2019.